

[Lis Møller.]

nemføre et svangerskab, som man selv har været årsag til, og bortadoptere sit barn til mennesker, der ønsker et barn og vil være gode ved det. Jeg synes, man burde overveje at tilråde kvinder, som på grund af ung alder eller umodenhed ikke for tiden formår at drage omsorg for barnet på forsvarlig måde, at bortadoptere barnet fremfor at tilråde svangerskabsafbrydelse.

Må jeg konkludere derhen, at jeg tror, at en udvidelse af kendskabet til antikonceptionelle midler, en udvidelse af oplysningen, en udvidelse af hjælpen til de enlige mødre og en udvidelse af forståelsen af eget ansvar vil bringe os nærmere imod den tilstand, at kvinder ikke ønsker deres svangerskab afbrudt, fordi de kun bliver besvangret, når de selv ønsker det — en tilstand, hvor det forslag, vi behandler i dag, overflødiggøres. Jeg håber på en grundig og saglig udvalgsbehandling, som kan føre til, at det størst mulige flertal i folketinget kan enes om en ny svangerskabslov, så der bliver mere viden og mere åbenhed om dette spørgsmål og dermed færre illegale og også færre legale aborter.

Jeg skal for en fuldstændigheds skyld oplyse, at der i mit parti er forskellige synspunkter.

Eva Ree: Fra februar 1967 og til i dag har vi haft SFs lovforslag om fri abort til første behandling her i tinget i alt fire gange. I dag er det regeringslovforslaget om en liberalisering af den nuværende svangerskabslov, der skal drøftes. Rent umiddelbart vil jeg tro, at det for de fleste medlemmer her i salen er et mere tiltalende lovforslag. Det er også efter venstres opfattelse en bedre løsning, og jeg vil også mene, at der er større forståelse i befolkningen for liberalisering fremfor tanken om, at den nugældende lov umiddelbart skulle afløses af fri abort. Netop hvad svangerskabsloven angår, har det sin særlige betydning, at langt de fleste kan tilslutte sig de tanker, lovforslaget giver udtryk for, og det har, synes jeg, justitsministerens lovforslag store muligheder for.

Adskillige giver ministeren ret i, at det ikke vil være forsvarligt for tiden at indføre fri adgang til svangerskabsafbrydelse, men der er i vide kredse absolut forståelse for, at vi får større adgang til legal svangerskabs-

afbrydelse, end vi har efter den nuværende lov.

Mange finder det ligeledes naturligt, at svangerskabsafbrydelse vil kunne ske uden særlig tilladelse, når en kvinde er fyldt eller vil fylde 38 år inden udløbet af 12. svangerskabsuge, ligesom de finder det naturligt, at den sociale indikationsmulighed forstærkes.

Alligevel vil der nok blive diskussion netop om antallet af år og antallet af børn. Men det bør i den forbindelse huskes, at langt de fleste ansøgere allerede under den nugældende lov får bevilget legal svangerskabsafbrydelse, når disse betingelser er opfyldt. I København drejer det sig om 96,9 pct. af ansøgerne, i provinsen om 88,8 pct. Men man kunne jo nok spørge, om det ikke ville være rimeligere, at der ikke fandt nogen forskelsbehandling sted.

Langt de fleste i min gruppe kan da også følge ministeren på dette område, hvor ministeren slutter sig til flertalsindstillingen i svangerskabsudvalget, som afgang betænkning i foråret. Mindretallet bestod af ét medlem, overlæge Henrik Hoffmeyer, der som bekendt gik ind for fri adgang til svangerskabsafbrydelse for alle. Selv om det gjorde et stærkt indtryk, at det netop var overlæge Hoffmeyer, som har intimt kendskab til mødrehjælpens arbejde, tror jeg alligevel, at det er rigtigt, at man standser ved liberaliseringsforslagene, både fordi de antikonceptionelle midler stadig forbedres, og fordi der siden p-pillen er sket et betydeligt fald i antallet af illegale aborter — og i øvrigt også fordi forståelse for en bedre seksualoplysning og -undervisning er vokset stærkt i de senere år. Det er, som om indstillingen til dette spørgsmål er blevet ændret med enorm fart i positiv retning. For blot nogle få år siden kunne tanken om seksualundervisning forskrække visse kredse. Der er stadig visse egne af landet, som foretrækker at tie om disse spørgsmål fremfor at oplyse. Men det er sikkert blot et spørgsmål om tid, og loven her kan jo også benyttes til at gøre seksualundervisning obligatorisk. Mange vil sikkert nu kunne gå ind for både obligatorisk seksualundervisning og gratis p-piller og andre svangerskabsforebyggende midler for dermed at medvirke til at undgå uønskede graviditeter, som så ofte fører mange tragedier med sig. Ved intensiv oplysning, ved seksualoplysning i TV, på